

Besluit

Ons kenmerk : ACM/UIT/661376
Zaaknummer : ACM/25/194739
Datum : 9 oktober 2025

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51, tweede lid van de Elektriciteitswet 1998 over de klacht van Smart Grid Flevoland B.V. dat TenneT TSO B.V. per 3 januari 2025 zonder overgangsregeling de voor TenneT vastgestelde transporttarieven bij haar in rekening heeft gebracht.

1. Verloop van de procedure

1. Op 5 maart 2025 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: de ACM) een klacht als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) ontvangen van Smart Grid Flevoland B.V. (hierna: SGF). Het betreft een geschil met netbeheerder TenneT TSO B.V. (hierna: TenneT).
2. TenneT heeft op 20 mei 2025 een zienswijze op de klacht ingediend.
3. Op 14 augustus 2025 is er op het kantoor van de ACM in Den Haag een hoorzitting geweest, waarvan de ACM het verslag aan partijen heeft gezonden.

2. Het geschil

4. Dit geschil gaat over de vraag of TenneT door per 3 januari 2025 zonder overgangsregeling de voor TenneT vastgestelde transporttarieven in rekening te brengen bij SGF, jegens SGF in strijd handelt met de artikelen 24, derde lid en 26a, eerste lid van de E-wet.

3. Feiten

5. Op grond van de door partijen aangeleverde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht stelt de ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
6. SGF is eigenaar en tevens beheerder van een gesloten distributiesysteem in de Flevopolder. Het gesloten distributiesysteem is aangesloten op een 150 kV-aansluiting op het station Lelystad/Harderwijk. Dit station is onderdeel van het 150kV-net in het Randmerengebied.
7. Artikel 10a, vierde lid van de E-wet bepaalt dat alle netten met een spanningsniveau van 110kV of meer in eigendom zijn van TenneT. Op grond van het overgangsrecht zijn netten waarop een zogenaamde crossborderlease-constructie (hierna: CBL) rust hiervan uitgezonderd. Deze netten blijven in beheer bij de regionale netbeheerders gedurende de looptijd van de CBL. Na afloop van de CBL wordt TenneT van rechtswege eigenaar en beheerder van deze netten.
8. Op het 150kV-net in het Randmerengebied rustte ook een CBL. Op 2 januari 2025 is deze CBL geëindigd. Tot dan was het 150kV-net in eigendom en beheer van netbeheerder Liander N.V. (hierna: Liander). Vanaf 3 januari 2025 is het 150kV-net door afloop van de CBL van rechtswege in eigendom van en beheer bij TenneT.
9. Over de beëindiging van de CBL is eerder in jaarverslagen van Alliander N.V. (hierna: Alliander)¹ gecommuniceerd. Zo is in het jaarverslag van Alliander uit 2012 genoemd dat de 'subleases' (CBL) tussen 2015 en 2028 zullen eindigen. In jaarverslagen uit 2022 en 2023 van Alliander is genoemd dat het net in het Randmerengebied het laatste net was waarop een CBL rustte, en de looptijd van de CBL begin 2025 zou aflopen.
10. In een gezamenlijke brief van 7 oktober 2024 hebben Liander en TenneT SGF schriftelijk geïnformeerd dat de CBL op 2 januari 2025 eindigt. In de brief geeft TenneT onder andere aan dat zij de door de ACM voor TenneT vastgestelde transporttarieven bij alle afnemers aangesloten op het 150 kV-net, dus ook bij SGF, in rekening zal brengen vanaf 3 januari 2025.

---

¹ Alliander is het moederbedrijf van Liander.

11. Bij brief van 8 november 2024 maakt SGF bezwaar tegen de handelswijze van TenneT. SGF verzoekt TenneT om een vorm van overgangsrecht toe te passen.
12. Per brief van 15 november 2024 geeft TenneT aan geen invulling te geven aan het verzoek om een overgangsregeling te hanteren voor de inwerkingtreding van de tarieven.
13. De ACM heeft op 22 november 2024 bij besluit de maximale toegestane tarieven vastgesteld die TenneT mag hanteren voor het uitvoeren van haar wettelijke taken.²
14. TenneT informeert SGF per brief van 27 november 2025 over de overname van de aansluit- en transportovereenkomst van Liander als onderdeel van de wijziging van het beheer van het 150kV-net. In de brief noemt TenneT dat de overeenkomst met bijbehorende rechten en verplichtingen door haar wordt overgenomen, behalve voor zover die overeenkomst ziet op de tarieven. Daartoe noemt TenneT dat SGF vanaf 3 januari 2025 de aansluit- en transporttarieven die in 2025 zullen gelden en door de ACM voor TenneT zijn vastgesteld, is verschuldigd.
15. Per brief van 6 december 2024 geeft SGF aan alleen in te stemmen met contractovername als alle uit de rechtsverhouding voortvloeiende rechten en verplichtingen worden overgenomen, inclusief de voorheen geldende tarieven van Liander. In deze brief geeft SGF ook aan een klacht in te dienen bij de ACM.

4. Standpunten van partijen

4.1. Standpunt SGF

16. SGF stelt dat TenneT in strijd met artikel 24, derde lid, en 26a, eerste lid van de E-wet handelt omdat TenneT, zonder een overgangsregeling te hanteren, direct vanaf de overgang van het netbeheer van Liander naar TenneT de voor TenneT vastgestelde transporttarieven voor het 150kV-net in rekening heeft gebracht bij SGF.
17. SGF stelt ten eerste dat TenneT haar te laat heeft geïnformeerd over de overdracht van het beheer van het 150 kV-net door Liander aan TenneT. Daarbij licht SGF toe dat de ACM volgens haar niet bevoegd is om te oordelen over het moment waarop TenneT SGF had moeten informeren over de overgang van het netbeheer. Daar ziet de klacht dan ook niet op. De ACM is volgens SGF wel bevoegd om te oordelen over de consequenties die op grond van de E-wet moeten worden verbonden aan het tijdstip waarop TenneT SGF heeft geïnformeerd over de overgang van het netbeheer. Hiertoe is de klacht dan ook beperkt. Daarbij beroept SGF zich op schending van artikel 24, derde lid, en artikel 26a, eerste lid van de E-wet.
18. Het in rekening brengen van de vastgestelde transporttarieven is volgens SGF onevenredig en onredelijk omdat (i) de overgang van het beheer van Liander naar TenneT een zuiver administratieve kwestie behelst, (ii) de tarieven van TenneT fors hoger zijn dan de transporttarieven van Liander (over 2024) en (iii) SGF zich niet op de tariefverhoging heeft kunnen voorbereiden omdat SGF door TenneT pas op 7 oktober 2023 is geïnformeerd over de hogere transporttarieven. Omdat TenneT SGF niet vroegtijdig heeft geïnformeerd, meent SGF dat om tot redelijke voorwaarden te komen, zoals verplicht door artikel 26a, eerste lid van de E-wet, er een redelijke overgangsregeling vereist is die SGF in staat stelt zich stapsgewijs in te stellen op de aanzienlijk hogere transporttarieven van TenneT.
19. Daarnaast volgt volgens SGF uit het discriminatieverbod op grond van zowel artikel 26a, eerste lid als artikel 24, derde lid van de E-wet dat SGF door TenneT anders moet worden behandeld dan

---

² Tarievenbesluit TenneT 2025, document met kenmerk: ACM/UIT/633742.

andere aangeslotenen op een 150kV-net. De positie van SGF is volgens SGF dusdanig anders omdat andere aangeslotenen al een geruime tijd zijn aangesloten op het door TenneT beheerde 150kV-net en de door TenneT gevraagde tarieven betalen. Deze andere aangeslotenen zijn geleidelijk meegegroeid met de transsporttarieven, terwijl SGF in één keer met veel hogere tarieven werd geconfronteerd. Daarom bestaat er volgens SGF een objectieve rechtvaardiging voor een verschillende behandeling van SGF. Volgens SGF heeft TenneT bovendien de ruimte om ten aanzien van SGF een lager transporttarief te hanteren, omdat de ACM een maximumtarief vaststelt. Het maximumtarief laat ook ruimte voor het vaststellen van een lager tarief. Door bij SGF toch dezelfde tarieven in rekening te brengen als bij de andere aangeslotenen, zonder overgangsregeling, handelt TenneT volgens SGF in strijd met het discriminatieverbod uit artikel 24, derde lid en artikel 26a, eerste lid van de E-wet.

4.2. Standpunt TenneT

20. TenneT stelt dat de klacht van SGF ongegrond is.
21. TenneT stelt ten eerste dat het niet tijdig informeren een civielrechtelijk verwijt is dat SGF maakt, waar de ACM niet over mag oordelen. Bovendien blijkt niet uit de klacht van SGF aan welke termijn TenneT (en Liander) zich op grond van de wettelijke taken en plichten uit de E-wet zich dan had moeten houden, aldus TenneT. SGF verwijst niet naar een wettelijke basis waaruit een meldingstermijn zou volgen. Ook stelt TenneT dat het niet duidelijk is wat SGF anders had gedaan als zij eerder was geïnformeerd. Volgens TenneT heeft zij SGF op 16 september 2024 mondeling geïnformeerd over de overgang en de bijbehorende gevolgen. TenneT voert aan dat SGF bovendien al veel eerder uit gepubliceerde jaarverslagen van Liander had kunnen vernemen dat het de bedoeling was dat het beheer van het betreffende 150 kV-net begin 2025 van Liander naar TenneT zou overgaan.³
22. TenneT stelt verder dat zij niet bevoegd of gehouden is om af te wijken van de vastgestelde maximumtarieven. SGF voldoet niet aan de differentiatiegronden genoemd in artikel 29, tweede lid van de E-wet of in het Besluit differentiatie tarieven transport elektriciteit. Ook is volgens TenneT geen sprake van een objectief gerechtvaardigd belang op grond waarvan TenneT een uitzondering zou moeten maken. TenneT stelt dat SGF niet in een wezenlijk andere positie verkeert dan andere afnemers van TenneT. Daarbij verwijst TenneT naar rechtspraak waarin kortgezegd in het kader van het discriminatieverbod een tariefstijging niet als bijzondere omstandigheid heeft aangemerkt om van het toepasselijke standaardtarief af te wijken.
23. Ten aanzien van het maximumtarief dat de ACM vaststelt, stelt TenneT dat dit *het* tarief is wat zij in rekening brengt voor de kosten die afnemers veroorzaken. Dit is geen bandbreedte waar TenneT van afwijkt.

5. Beoordeling van het geschil

24. In dit geschil staat de vraag centraal of TenneT jegens SGF in strijd heeft gehandeld met artikel 26a, eerste lid van de E-wet en artikel 24, derde lid van de E-wet door direct per 3 januari 2025 de voor TenneT vastgestelde transporttarieven bij SGF in rekening te brengen, zonder een overgangsregeling te hanteren. De ACM oordeelt dat TenneT niet in strijd heeft gehandeld met deze artikelen. De ACM licht dit hieronder toe.
25. Artikel 36 van de E-wet bepaalt dat de ACM de tariefstructuren en voorwaarden vaststelt, waaronder de tarieven voor de aansluitdienst en de transportdienst. Dit is verder uitgewerkt in de Tarievenscode

³ Zie ook randnummer 9 van dit besluit.

Elektriciteit (hierna: TCE). Hoofdstuk 3 van de TCE bevat de tariefstructuur en de tarieven die de netbeheerder voor de transportdienst, zoals omschreven in artikel 29 van de E-wet, in rekening mag brengen.

26. Bij besluit van 22 november 2024 heeft de ACM de tarieven vastgesteld die TenneT vanaf 1 januari 2025 ten hoogste mag hanteren voor de uitvoering van wettelijke taken, waaronder de transportdiensten op het hoogspanningsnet.⁴ De ACM stelt op grond van artikelen 27 en 41 van de E-wet deze tarieven vast op basis van de kosten die netbeheerders maken. De tarieven zijn zo bedoeld dat netbeheerders niet meer inkomsten hebben dan nodig om de kosten te dekken plus een door de ACM vastgesteld redelijk rendement. Het achterliggende idee is dat afnemers de kosten betalen die zij op het net veroorzaken.
27. TenneT brengt op grond van artikel 29, tweede lid van de E-wet een tarief in rekening bij iedere afnemer die elektriciteit ontvangt op een aansluiting op haar net. Een verschil tussen afnemers en de daarvoor geldende tarieven bestaat in beginsel alleen als sprake is van een ander spanningsniveau van het net waarop de afnemer is aangesloten. In aanvulling hierop is in het Besluit differentiatie tarieven transport elektriciteit een viertal situaties opgenomen op grond waarvan het tarief voor transport voor verschillende afnemers kan verschillen.⁵ TenneT moet dus op grond hiervan voor vergelijkbare afnemers hetzelfde tarief in rekening brengen. Daarbij mag TenneT zelf bepalen of zij het maximumtarief in rekening brengt of een lager tarief. Een hoger tarief dan het maximumtarief is niet toegestaan.
28. SGF heeft een aansluiting op het 150kV-net van TenneT. TenneT brengt bij SGF daarom het tarief in rekening wat zij hanteert voor alle afnemers die zijn aangesloten op het 150kV-net. De ACM constateert dat er wat betreft SGF geen sprake is van een ander spanningsniveau of van één van de situaties als bedoeld in het Besluit differentiatie tarieven transport elektriciteit waardoor een afwijking van dat tarief gerechtvaardigd is. Dit betekent dat TenneT in principe hetzelfde tarief moet rekenen aan SGF als aan andere afnemers op het 150kV-net, zoals TenneT ook doet.
29. Bij het in rekening brengen van de transporttarieven moet TenneT volgens artikel 26a, eerste lid van de E-wet voorwaarden hanteren die objectief, redelijk en niet discriminerend zijn. Artikel 26a, derde lid van de E-wet bepaalt dat dat een voorwaarde redelijk is, wanneer dat blijkt uit de aard, inhoud of wijze van totstandkoming. Het door TenneT in rekening brengen van de op de grond van de wet door de ACM vastgestelde transporttarieven, zonder overgangsregeling, is gelet op de hiervoor beschreven wijze van totstandkoming van die tarieven redelijk in de zin van artikel 26a, derde lid van de E-wet.
30. Artikel 26a, eerste lid van de E-wet stelt daarnaast dat de gehanteerde voorwaarden niet discriminerend mogen zijn. Bovendien moet TenneT zich, op grond van artikel 24, derde lid van de E-wet, onthouden van iedere vorm van discriminatie tussen degenen jegens wie zij transportcapaciteit moet aanbieden. SGF meent dat uit het discriminatieverbod volgt dat TenneT in het geval van SGF moet afwijken van haar maximumtarieven en een ander tarief in rekening moet brengen bij SGF in de vorm van een overgangsregeling. Volgens SGF is sprake van een objectieve rechtvaardiging voor een verschil in behandeling aangezien SGF later dan de andere afnemers op een door TenneT beheerd net is aangesloten. SGF heeft daarom niet kunnen 'ingroeien' naar het TenneT-tarief van 2025.
31. De ACM volgt dit standpunt van SGF niet. Zoals genoemd, heeft de wetgever met artikel 29, tweede lid van de E-wet wetgever beoogd om de tarieven voor afnemers op spanningsniveau gelijk te stellen. Ook uit de rechtspraak van het College voor beroep van het bedrijfsleven (hierna: CBb) volgt dat er geen ruimte bestaat voor een onderscheid tussen tarieven voor afnemers binnen hetzelfde

⁴ Tarievenbesluit TenneT 2025, ACM/UIT/633742.

⁵ Besluit van 28 september 2011, Besluit differentiatie tarieven transport elektriciteit.

spanningsniveau.⁶ In geval TenneT een lager tarief in rekening zou brengen bij SGF resulteert dit juist in ongelijkheid tussen vergelijkbare afnemers op het 150 kV-net. SGF zou in dat geval namelijk voor dezelfde dienst - transport van elektriciteit - op hetzelfde net minder betalen dan andere afnemers voor dezelfde dienst, op hetzelfde net. Het discriminatieverbod schrijft juist voor dat netbeheerders gelijke gevallen *niet* ongelijk mag behandelen.

32. SGF is, net als de andere aangeslotenen op het net van TenneT, aangesloten op een 150kV-net. Het enige verschil is dat het net waarop SGF is aangesloten sinds 3 januari 2025 in eigendom is van TenneT en dat SGF daarom pas sinds die datum de tarieven van TenneT moet betalen. SGF heeft niet aangetoond dat uit de wet, de wetsgeschiedenis of de jurisprudentie blijkt dat het feit dat zij vanaf een later moment dan andere aangeslotenen op het 150 kV-net de TenneT-tarieven moet betalen een rechtvaardiging biedt voor het afwijken van de gelijke behandeling van afnemers op hetzelfde spanningsniveau. Voor 'nieuwe' aangeslotenen heeft de ACM geen afzonderlijke tarieven vastgesteld en deze ruimte biedt de E-wet en de daarop gebaseerde regelgeving ook niet. Het besluit van de voorganger van de ACM dat SGF noemt in haar klacht en waarin ruimte is gemaakt voor een afwijking van de 'normale' tarieven, dateert bovendien van voor de uitspraak van het CBb waarin het CBb oordeelt dat er geen onderscheid in tarieven kan worden gemaakt tussen afnemers binnen hetzelfde spanningsniveau. Dat besluit is naar aanleiding van die uitspraak overigens herzien.⁷ De ACM ziet ook in de E-wet geen reden of doel om een verschil in behandeling te rechtvaardigen. Zoals hierboven toegelicht, zijn de transporttarieven die TenneT rekent, onder andere aan SGF, op zichzelf redelijk. Daarnaast volgt juist uit de E-wet en de rechtspraak, dat het hanteren van afwijkende tarieven niet gerechtvaardigd kan worden. De ACM acht daarom het door TenneT bij SGF in rekening brengen van de TenneT-tarieven, zonder daarbij een overgangsregeling te hanteren voor SGF, niet onredelijk.
33. Bovendien was een eigendomsovergang van het net van Liander naar TenneT voorzien. Ook de periode waarin de overgang zou plaatsvinden was voorzienbaar gelet op de mededelingen in de openbare jaarverslagen van Alliander. De ACM meent ook daarom dat er geen sprake is van een rechtvaardiging voor een verschil in behandeling tussen SGF en de andere afnemers van het 150 kV-net van TenneT.
34. De ACM stelt op grond van bovenstaande vast dat TenneT jegens SGF niet in strijd heeft gehandeld met artikel 26a, eerste lid en artikel 24, derde lid van de E-wet door direct per 3 januari 2025 de voor TenneT vastgestelde tarieven bij SGF in rekening te brengen, zonder daarbij een overgangsregeling te hanteren.

⁶ CBb 27 april 2011, ECLI:NL:CBB:2011:BQ3069, r.o. 6.4.

⁷ Besluit van de Nederlandse Mededingingsautoriteit tot wijziging van het besluit van 5 februari 2010, met kenmerken 103161_1/31; 103161_2/26; 103161_3/36; 103161_4/26; 103161_5/22; 103161_6/28; 103161_7/14.

6. Dictum

35. De Autoriteit Consument en Markt:

1. verklaart de klacht van Smart Grid Flevoland B.V. tegen TenneT TSO B.V. ongegrond.

Den Haag, 09 oktober 2025

Autoriteit Consument en Markt,
voor deze

mr. M.O. Kanhai
Teammanager Directie Toezicht Energie

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's Gravenhage. Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.

Bijlage 1: Wettelijk kader

Artikel 1, eerste lid, onderdelen b, c en i van de E-wet bepalen:

1. *In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:*
[...]
  - b. *aansluiting: één of meer verbindingen tussen een net en een onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken, waaronder begrepen één of meer verbindingen tussen een net dat wordt beheerd door een netbeheerder en een net dat beheerd wordt door een ander dan die netbeheerder en tussen het net op zee en een windpark op zee;*
  - c. *afnemer: een ieder, met uitzondering van de netbeheerder van het net op zee, die beschikt over een aansluiting op een net;*
[...]
  - i. *Net: één of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit e-t en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel –en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbinding en hulpmiddelen onderdeel uitmaken van de directe lijn of liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer;*

Artikel 10a van de E-wet bepaalt:

1. *De netbeheerder, met uitzondering van de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet, beschikt over de economische eigendom van het door hem beheerde net.*
2. *Bij gelegenheid van een aanwijzing als bedoeld in artikel 10, negende lid, vindt voor zover nodig overdracht van de economische eigendom aan de aangewezen netbeheerder plaats.*
3. *De overdracht geschiedt tegen verrichting van een tegenprestatie waarvan de waarde ten hoogste de opbrengst vertegenwoordigt van de exploitatie van het net, zoals deze op basis van algemene bedrijfseconomische uitgangspunten kan worden afgeleid van de door de Autoriteit Consument en Markt in de daaraan voorafgaande periode van vijf jaar vastgestelde tarieven met betrekking tot het netbeheer. Deze tegenprestatie kan zowel bestaan uit een periodieke uitkering als uit een contant bedrag ineens.*
4. *De netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet of een tot de groep als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek waarvan de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet deel uitmaakt behorende vennootschap beschikt over de eigendom van het landelijk hoogspanningsnet.*

Artikel 24 van de E-wet bepaalt:

1. *De netbeheerder is verplicht aan degene die daarom verzoekt een aanbod te doen om met gebruikmaking van het door hem beheerde net ten behoeve van de verzoeker transport van elektriciteit uit te voeren tegen een tarief en tegen andere voorwaarden die in overeenstemming zijn met de paragrafen 5 en 6 van dit hoofdstuk.*
2. *De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor zover de netbeheerder voor het gevraagde transport redelijkerwijs geen capaciteit ter beschikking heeft. Een weigering transport uit te voeren als bedoeld in de vorige volzin is met redenen omkleed. De netbeheerder verschaft degene aan wie transport is geweigerd desgevraagd en ten hoogste tegen kostprijs de relevante gegevens over de maatregelen die nodig zijn om het net te versterken. Indien ten aanzien van duurzame elektriciteit een weigering transport uit te voeren als bedoeld in de eerste volzin plaatsvindt, meldt de netbeheerder dit aan de Autoriteit Consument en Markt, waarbij de netbeheerder aangeeft welke maatregelen worden genomen om toekomstige weigeringen te voorkomen.*
3. *De netbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen degenen jegens wie de verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt.*

Artikel 26a van de E-wet bepaalt:

1. *Een netbeheerder hanteert voorwaarden die redelijk, objectief en niet discriminerend zijn.*
2. *Voorwaarden als bedoeld in de artikelen 236 en 237 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek worden vermoed niet redelijk te zijn.*
3. *Een voorwaarde is redelijk, wanneer dit blijkt uit de aard, inhoud of wijze van totstandkoming van de betrokken voorwaarde.*
4. *Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op een afnemer, bedoeld in artikel 95a, eerste lid.*
5. *De artikelen 236 en 237 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek zijn mede van toepassing op voorwaarden in overeenkomsten met afnemers als bedoeld in artikel 95a, eerste lid, die rechtspersoon zijn of handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf.*

Artikel 29, tweede lid van de E-wet bepaalt:

2. *Het tarief, bedoeld in het eerste lid, wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit ontvangt op een aansluiting op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. Het tarief kan verschillen voor verschillende afnemers, afhankelijk van het spanningsniveau van het net waarop de afnemer is aangesloten. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het tarief tevens in rekening wordt gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit invoedt op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. In dat geval kan het tarief tevens verschillen voor het ontvangen of het invoeden van elektriciteit.*

Artikel 36, eerste lid van de E-wet bepaalt:

1. *De Autoriteit Consument en Markt stelt de tariefstructuren en voorwaarden vast met inachtneming van:*
  - a. *het voorstel van de gezamenlijke netbeheerders als bedoeld in artikel 27, 31 of 32 en de resultaten van het overleg, bedoeld in artikel 33, eerste lid,*
  - b. *het belang van het betrouwbaar, duurzaam, doelmatig en milieuhygiënisch verantwoord functioneren van de elektriciteitsvoorziening,*
  - c. *het belang van de bevordering van de ontwikkeling van het handelsverkeer op de elektriciteitsmarkt,*
  - d. *het belang van de bevordering van het doelmatig handelen van afnemers*
  - e. *het belang van een goede kwaliteit van de dienstverlening van netbeheerders,*
  - f. *het belang van een objectieve, transparante en niet discriminatoire handhaving van de energiebalans op een wijze die de kosten weerspiegelt,*
  - g. *de in artikel 26b bedoelde regels,*
  - h. *hetgeen is gesteld bij of krachtens verordening 2019/943 en de richtlijn en*
  - i. *artikel 15 van richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG (PbEU 2012, L 315).*

Artikel 1 van het Besluit differentiatie tarieven transport elektriciteit bepaalt:

In aanvulling op artikel 29, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998, kan het tarief waarvoor transport van elektriciteit zal worden uitgevoerd, voor de ontvangst en voor het invoeden van elektriciteit verschillen voor verschillende afnemers afhankelijk van:

- a. *het transportvermogen waarover een afnemer maximaal kan beschikken;*
- b. *het tijdsdeel dat een afnemer beschikt over zijn maximale transportvermogen;*
- c. *de fysieke wijze van aansluiten op een net met een spanningsniveau van ten hoogste 50 kV of de situering van een aansluiting in een net met een spanningsniveau van ten hoogste 50 kV ten opzichte van de transformator die dat net verbindt met een net van hoger spanningsniveau;*

---

d. het verzorgen van de aan- en uitschakeling van een aansluiting door een netbeheerder.